

«Yanaklarına vuran, yakalarını yırtan ve cahiliye çağrılarını ile feryat figân edip ağıt yakan kimse bizden değildir.»

Abdullah b. Mesûd -radiyallahu anh-'tan merfû olarak rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Yanaklarına vuran, yakalarını yırtan ve cahiliye çağrılarını ile feryat figân edip ağıt yakan kimse bizden değildir.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Aldığı da verdiği de Allah'a aittir. Bunda tam bir hikmet ve doğru bir tasarruf vardır. Kim bu konuda itiraz eder ve engel olmaya çalışırsa maslahatın, hikmetin, asıl adaletin ve doğruluğun ta kendisi olan Allah'ın kaderine itiraz etmiş olur. Bunun için, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, kim Allah'ın kaderine kızıp sabırsız davranırsa onun övülen yolunun, istenilen sünnetinin yolundan gitmemiş olur. Böyle bir kimse başlarına şer/kötülük geldiği zaman sabredemeyen ve telaşlananların yoluna sapar. Çünkü onlar, bu dünya hayatına bağlı olup başlarına gelen musibet karşısında sabırları ile Allah'ın onlara vereceği sevabı ve rızasını ummayanlardır. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, imanı zayıf olup musibetin vuku bulmasına tahammül edemeyen ve bu tahammülsüzlüklerinin kendilerini sabır dairesinden çıkarıp yüksek sesle ağlama, sızlanma, elbiseleri yırtma, yaka paça yolma şeklinde cahiliye adetlerini yaşatmaya sevkettiği kimselerden uzaktır. Allah'ın dostları başlarına bir musibet geldiğinde Allah Teâlâ'nın kaderine teslim olmuşlardır ve şöyle demişlerdir: Onlar kendilerine bir musibet gelip çattığında, "Muhakkak biz Allah'a aitiz ve muhakkak ki biz O'na dönücüleriz" derler. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in görüşüne göre bir kişi büyük günah dahi işlese İslam dairesi dışına çıkmaz. Bu günah haksız yere adam öldürmek dahi olsa. Zahirinde bazı büyük günahları işlemesi sebebiyle bir Müslümanın İslam'dan çıktığını ifade eden çokça sahih naslar vardır. Bu naslardan biri de bu hadis olup «Yanaklarına vuran, yakalarını yırtan kimse bizden değildir.» Bu konudaki en güzel yorum Şeyhu'l-İslam İbn Teymiye'nin imanın iki çeşit olduğunu söylediği sözüdür: a) Ateşe girmeye engel olan çeşidi. b) Ateşe girmeye engel olmayan, ancak ebediyen ateşte kalmaya engel olan iman çeşididir. Kimin imanı tam olur, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yolunda ve dosdoğru rehberliğinde giderse o kimsenin imanı onun ateşe girmesine mani olur. İbn Teymiye -rahimehullah- şöyle demiştir: "Muhakkak ki eşyanın oluşmasının şartları ve engelleri vardır. Bir şey şartları yerine gelmeden ve engelleri ortadan kalmadan tamamlanmaz. Bunu bir örneği; eğer bir iş yapılması karşılığında azap gerekiyorsa, bu işin olmasını engelleyen bir şey olmadığı müddetçe o iş azabın olmasını gerektirir. Ateşte ebediyen kalmayı engelleyen şey ise imanın varlığıdır."

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

